

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 327/2018
14.03.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Предрага Марковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Рашкој К.бр.48/17 од 05.09.2017. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 160/17 од 11.12.2017. године, у седници већа одржаној дана 14.03.2018. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Предрага Марковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Рашкој К.бр.48/17 од 05.09.2017. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 160/17 од 11.12.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој К.бр.48/17 од 05.09.2017. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у периоду од 2 (две) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом од окривљеног је трајно одузето 3.760 паклица цигарета марке „...“ и путничко моторно возило марке „...“ тип „...“ регистарских ознака ... Окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда плати на име трошкова кривичног поступка износ од 48.003,98 динара и на име паушала износ од 5.000,00 динара, а све у року од 30 дана.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1 160/17 од 11.12.2017. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА -адвоката Предрага

Марковића и потврђена је пресуда Основног суда у Рашкој К.бр.48/17 од 05.09.2017. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Предраг Марковић, наводећи као разлог побијања повреду закона на штету окривљеног, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи пресуде Основног суда у Рашкој К.бр.48/17 од 05.09.2017. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 160/17 од 11.12.2017. године и окривљеног АА ослободи од оптужбе за кривично дело недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, те наложи да се окривљеном врати 3.760 паклица цигарета марке „...“ или да му се исплати накнада тих цигарета по тржишној вредности, као и да му се врати путничко моторно возило марке „...“ тип „...“ регистарских ознака ..., а такође да се окривљеном накнаде трошкови кривичног поступка колико исти буду изнели.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву истиче да је побијаним пресудама повређен закон на штету окривљеног, јер радње које су окривљеном стављене на терет и за које је правноснажно оглашен кривим (набављање и превоз возилом акцизних производа - цигарета ради продаје) немају обележја кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији који је био на снази у време предметног догађаја, нити било ког другог кривичног дела, већ само обележја припремне радње која законом није кажњива. Ово стога што је радња кривичног дела из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр.80/2002 ... 68/14), који је важио у време предметног догађаја дана 01.10.2014. године, била описана само као „стављање у промет, односно продаја производа“, дакле није било инкриминисано набављање акцизних производа ради продаје, већ је тек одредбом члана 9. Закона о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр.15/2016), који је донет у 2016. години, радња овог кривичног дела описана као „набављање акцизних производа ради продаје“.

Изнети наводи захтева браниоца окривљеног којима се у суштини указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а због које окривљени преко браниоца у смислу члана 485. став 4. ЗКП може поднети захтев за заштиту законитости, се по оцени Врховног касационог суда не могу прихватити као основани.

Наиме, исти наводи истакнути у жалби и допуни жалбе браниоца окривљеног АА - адвоката Предрага Марковића били су предмет разматрања Вишег суда у Краљеву који је поступао у другом степену по жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепене пресуде Основног суда у Рашкој К.бр.48/17 од 05.09.2017. године. Виши суд у Краљеву као другостепени је ове наводе оценио неоснованим, прихватајући разлоге првостепеног суда дате на странама 5 и 6 образложења првостепене пресуде, и о томе на странама 2 и 3 другостепене пресуде Кж1 160/17 од 11.12.2017. године изнео детаљне и аргументоване разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Поред тога, за напоменути је да је Врховни касациони суд приликом одлучивања имао у виду наводе захтева браниоца окривљеног да је поводом овог правног питања Републички јавни тужилац поднео захтев за заштиту законитости КТЗ.бр.854/11 од 27.03.2012. године против правноснажних пресуда Општинског суда у Краљеву К.бр.292/09 од 04.09.2009. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1405/10 од 14.06.2010. године због повреда кривичног закона из члана 369. тачка 1) и 2) ЗКП. Из пресуде Врховног касационог суда Кзз 25/12 од 11.04.2012. године, којом је делимично уважен захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.бр.854/11 од 27.03.2012. године (у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 369. тачка 1. ЗКП) и преиначене напред наведене правноснажне пресуде Општинског суда у Краљеву и Апелационог суда у Крагујевцу тако што је Врховни касациони суд окривљеног на основу члана 355. тачка 1) ЗКП ослободио од оптужбе за кривично дело недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, произилази да је као време извршења кривичног дела означен дан 22.12.2008. године. Имајући у виду наведено, те да по тада важећем Закону о трговини („Службени лист СРЈ“, бр. 32/93 37/02 - др. закон и „Службени гласник РС“, бр.101/05 - др. закон и 85/05 - др. закон) није било регулисано шта се сматра прометом, за разлику од касније донетог Закона о трговини („Службени гласник РС“, бр. 53/2010, 10/2013) који се примењује од 01.01.2011. године и важећи је у време извршења предметног кривичног дела, а којим је одредбом члана 2. тачка 1) прописано да је промет скуп свих основних и пратећих пословних активности у вези са набавком и продајом робе и услуга, дакле по том закону прометом се не сматра само продаја као крајњи циљ, већ и све друге пратеће пословне активности које се предузимају у том циљу, као што је то конкретно предузимање пословних активности у вези са набавком робе (цигарета) и њеним отпремањем са намером продаје купцима (како су то правилно образложили првостепени суд на страни 5 првостепене одлуке и другостепени суд на страни 3 другостепене одлуке), то је стога и предметна одлука Врховног касационог суда по захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Предрага Марковића различита од одлуке Врховног касационог суда Кзз 25/12 од 11.04.2012. године на коју бранилац окривљеног указује у поднетом захтеву.

Врховни касациони суд је, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Предрага Марковића, на основу одредбе

члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,

За Председника већа-судија
Веско Крстајић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић